

За постигането на своите цели и едните и другите създавали убийства на лоши турци и християни, но предъ съществуващите турски закони създавали отговорности. Ние обаче не можем да ги поставимъ въ една графа и ги наречемъ създавали едно име — името харамии. Първите заслужено ще носятъ народното си презирателно кръщение, а вторите ще причислимъ къмъ благородните служители на своя народъ; възпяни отъ най-великия български поетъ, апостолъ и революционеръ Христо Ботевъ, въ своите поеми: „Кавалъ свири на поляна . . .“ и „Не плачи майко не тъжи че станахъ ази хайдутинъ, хайдутинъ майко бунтовникъ . . .“. Отъ действията на едните и другите държавния строй на Турция ни най-малко не почувствува нищо лошоуваждащие неговите устои нито щъщие нъкога да почувствува защото те бъха прости хорица и не предявяваха обществени искания.

Отъ появяването на интелигенцията, която зае ръководно място въ средата на хайдутите, създаде мястни и задгранични благотворителни, легални и нелегални революционни организации. Постави си за цель и прогласи на свърта че ще работи за освобождение на родината си, Македония и одринско.

Ръководните тъла на тия организации се нарекоха комитети и завещаха на насъ нелегалните членове на тия организации славното и благородно кръщение „комити“. Оправдаваме ли ние благородното ни кръщение, което съдържа въ себе си елементите на свободата на нашата скъпa родина Македония? Азъ бихъ казалъ, че ние не можемъ да правимъ само преценка предварително, тогава когато още разораваме непокътнатата целина на народния исполинъ (македонския народъ въ своеето цѣло), когато на много места ще хабимъ обратните си оръдия безполезно, когато на много места сеятото отъ насъ семе ще падне върху камъкъ и нъма да поникне; когато преди да хвърлимъ това семе буряго застрашава, а после всъка минута пожаръ го грози?!

Драги другари четници,

Ние не сме хайдути, а по-скоро и по-право ниеносимъ две наименования: бунтовници и революционери. Бунтовници защото учимъ и привикваме довчерашната